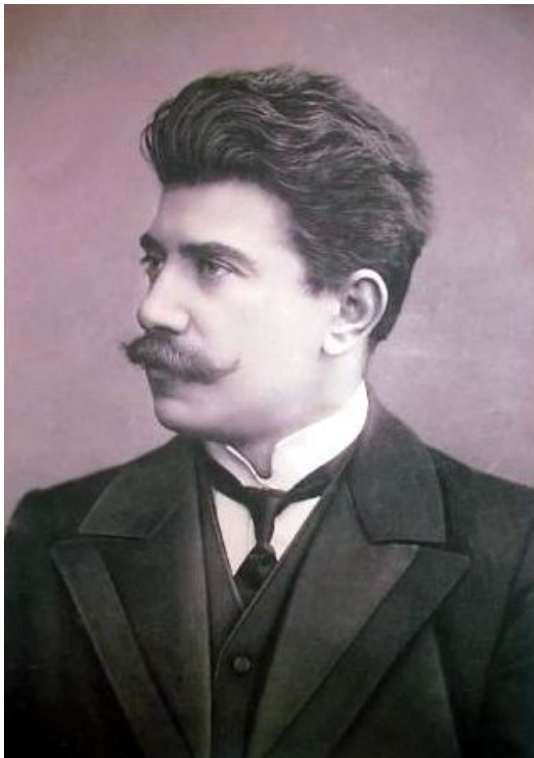

ГЛІЄР

Рейнгольд Ернест

(1875 – 1956)

Батько композитора, Морітц Глієр (1835 – 1896), поселився в Києві, емігрувавши з Саксонії. Він отримав роботу в майстерні духових інструментів поляка Вікентія Корчака. Згодом одружився з його донькою Юзефою.

Рейнгольд Ернест був другою дитиною в їх сім'ї. Він народився 30 грудня 1874 року за старим стилем, тобто 11 січня 1875 року – за новим. Незабаром сім'я оселилася на Бессарабці (вул.Басейна, 6), де й пройшло дитинство майбутнього композитора.

Музикою хлопчик займався всупереч волі батьків. У 1894 році він закінчує Київське музичне училище, яке пізніше отримає його ім'я.

В 1900 році Глієр закінчив Московську консерваторію із золотою медаллю, маючи в числі творчих доробків кілька камерних творів та Першу симфонію. За класом композиції навчався у **М. Іполітова-Іванова**, теорію вивчав у **А. Арєнського**, Г. Конюса, **С. Танєєва**, І. Гржималі.

1913 – професор класу композиції, 1914-19 – директор і викладач Київської консерваторії. Учні: **Л. Рєвуцький**, **Б. Лятошинський** та інші.

1920-1941 – професор Московської консерваторії. Доктор мистецтвознавства (1941), лауреат премії ім. Глінки (1908), Державних премій СРСР (1946, 1948, 1950), народний артист СРСР (1938).

Автор багатьох творів у різних жанрах, зокрема балетів «Червоний мак», «Мідний вершник», Концерту для голосу з оркестром, романсів, інструментальних композицій

тощо. Глієр був учасником етнографічних експедицій на Кавказ та до інших республік Радянського Союзу.

Р. Глієр є автором ряду творів на українську тематику, зокрема це балет «Тарас Бульба» (1951-1952), симфонічна картина-балет «Запорожці» (1921), симфонічна поема «Заповіт» пам'яті Т. Шевченка (1939-1941), «Подражаніє Іезекіїлю» (за віршем Т. Шевченка, 1918), музика до драматичних вистав «Іван Гус», «Гайдамаки» (1920) та містерії «Великий льох» (1919-1920) за поемами Шевченка.

Впливи українського фольклору виявляються у творах: 1-й струнний квартет (1889), 1-а і 2-а симфонії, концерт для арфи з оркестром (1938), «Урочиста увертюра» (1937) та ін.; оркестрування і редагування опер «Наталка Полтавка», «Чорноморці» (1918-1920), інструментація сцен із опери «Тарас Бульба» (1920) **М. Лисенка**, кантати «Шевченкові» і драматичні картини «Гайдамаки»

К. Стеценка